

kert forme sig saadan, at denne Lærlingekontrol bliver en Institution i Lighed med andre Institutioner, der virker paa vigtige socialøkonomiske Omraader, og det kan kun ske ved, at der gives den af Kommunalbestyrelsen valgte Kommission Adgang til at skaffe sig den Medhjælp, der skal til. Jeg synes, at Lærlingeforholdet er af en saadan Vigtighed for Samfundet, at det berettiger til at oprette en saadan Institution. Det vil kunne blive til umaadelig stor Nytte for den opvoksende Slægt og Industriens og Haandværkets Fremtid, og de Penge, som det koster, vil være vel anvendte.

Lovforslaget bestemmer — saa vidt jeg har forstaaet det —, at Kommunerne skal afholde alle de hermed forbundne Udgifter, men jeg savner der en Bestemmelse om Refusion fra Statskassen; jeg vil spørge, om det vil være retfærdigt at paalægge Kommunerne alene denne Byrde, eller om det ikke vil være rimeligt at give Adgang til Refusion af en større eller mindre Del deraf fra Statens Side.

I øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa Enkelthederne; der var mangt og meget, man kunde fordybe sig i, men jeg har søgt at plukke nogle af de væsentligste Ting frem og maa i øvrigt henvise til, at der kan tales videre om Enkelthederne i det Udvalg, hvortil Sagen formentlig vil blive henvist. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Fremme og velvillig Behandling i det kommende Udvalg.

Kofoed: Den nugældende Lærlingelov er, som det høje Ting vil vide, 30 Aar gammel, og den er i hele denne relativt lange Tid ikke blevet ændret paa et eneste Punkt. Det ligger da i Sagens Natur, at den nu maa betragtes som forældet. Der er i disse 30 Aar foregaaet en saa stærk Udvikling her i Landet saavel i Haandværk og Industri som i vore almindelige sociale Forhold, at det, der var en tidssvarende Reform i 1889, ikke kan være tidssvarende mere. Dertil kommer, at Loven fra 1889 ikke alene er den sidste Lov, vi har faaet vedrørende Lærlingeforholdet, men at den ogsaa i en vis Forstand var den første, idet den afløste en Række kongelige Anordninger og lignende, som da fik Lovform i den ændrede Skikkelse, i hvilken de blev optaget i Loven af 1889. Denne Lov har altsaa været en Forsøgslov, en Lov af samme Art som de Love, i hvilke vi i de senere Aar ofte er inde paa at indsætte en Revisionsbestemmelse, idet man vil se, hvorledes en

saadan Lov overhovedet virker i Praksis for derefter at optage de Rettelser, som skønnes nødvendige efter Erfaringerne fra Lovens Benyttelse i Praksis. Endelig kommer dertil, at Loven af 1889 var en Krompromislov. Ved at gennemgaa Rigsdagsforhandlingerne, hvor dette Lovforslag var Genstand for Debat baade i Folketing og Landsting og for Betænkninger fra begge disse Tings Side, ses det, hvorledes Meningerne den Gang var meget delte i de ikke mindre end 9 Rigsdagssamlinger, hvori Lovforslaget var forelagt, før det endelig naaede frem og blev vedtaget enslydende i begge Ting. Det ligger i Sagens Natur, at en saadan Krompromislov ogsaa maa indeholde mange Bestemmelser, som kræver hurtig Afløsning. Det er derfor ganske naturligt og i højeste Grad betimeligt, at der nu er forelagt et Lovforslag, som reviderer hele dette Forhold, og det vides da ogsaa, at man flere Gange i Løbet af disse 30 Aar har været inde paa, at nu burde Lærlingeloven revideres. Man var inde derpaa i det første Venstreministeriums Tid, men fik ikke den Gang ført Sagen frem til endelig Løsning. Man var ogsaa inde paa det under det nuværende Ministerium i dets første Arbejdsaar; men som den højtærede Minister, der har forelagt Lovforslaget, har sagt, forhindrede Krigssituationen, at man den Gang fremkom med et Lovforslag. Jeg maa maaske yderligere have Lov til at nævne, at min Partifælle, det ærede Medlem fra Højrup (Johs. Fog-Petersen) gentagne Gange i dette høje Ting har anmodet Ministeriet om at forelægge Forslag til Revision af Lærlingeloven, i det hele taget at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse paa den Maade, Ministeriet skønnede hensigtsmæssig.

Jeg kan derfor ogsaa paa mit Partis Vegne sige, at vi erkender, at dette Lovforslag er betimeligt, og tilsige den højtærede Minister mit Partis fulde Medvirking til en god Løsning af dette vigtige Spørgsmaal. Vi ser saaledes paa det, at denne Sag ikke alene har Betydning for de unge Mennesker, som gaar under Navnet Lærlinge, for de Hjem, hvorfra disse unge Mennesker er udgaaet, og for de Mestre, som har disse Mennesker i deres Brød, men ogsaa for Haandværk og Industri og derigennem for hele vort Samfund. Og jeg kan føje til paa mit Partis Vegne, at de Maal, som dette Lovforslag sætter sig, kan vi tiltræde. Det er, saa vidt jeg kan se, disse: at beskytte Lærlingene mod Misbrug, at skaffe dem en god saavel